

saaledes at Havnen gennem sine nuværende Indtægtskilder plus den Indtægt, som Frihavnen vil bringe, ikke faar mere end det, der er kalkuleret, at de nuværende Indtægtskilder alene skulle indbringe. For at faa Balance vil der da mangle et Beløb af 290,000 Kr. Det maa jo nu imidlertid erindres, at under alt dette er det forudsat, at den nuværende Havneafgift skal bortfalde. Vi sige da: Lad os ikke ophæve Havneafgiften helt, men lad os beholde et Beløb af 290,000 Kr., eller med et rundt Tal 300,000 Kr. som Indtægt af Havneafgiften. Beholde vi disse 300,000 Kr., er der ganske sikkert bragt en saadan Balance til Stede mellem Havnens Indtægter og Udgifter, at man, hvis der da ikke indtræffer ganske usandshnlige store Ulykker for Landet, tør gaa ud fra, at Rente-garantien ikke vil blive effektiv. Havneafgiften, der i det sidste Aar har indbragt 575,000 Kr., er i Løbet af de senere Aar steget med følgende Beløb: I 1887 var Indtægten 496,000 Kr., i 1888 524,000 Kr., i 1889 553,000 Kr. og i 1890 som nævnt 575,000 Kr. I Løbet af 3 Aar er altsaa Havneafgiften steget med 80,000 Kr., og hvis den i de næste 3 Aar vil vokse med et lignende Beløb, ville vi altsaa ved at beholde over Halvdelen af Afgiften, saaledes som vi tænke, faa en Indtægt ikke af 300,000, men af 340,000 Kr. Vi gaa imidlertid kun ud fra, at vi kunne paaregne de 300,000 Kr., og dem faa vi ved at fastsætte en Havneafgift af 30 Ore pr. udløst Register-ton, saaledes som nærmere udviklet i Betæntningen. — Det er et Dnske, som gennem mange Aar har været næret fra Handelsstandens Side, og som i og for sig er et fuldstændig naturligt og berettiget Dnske, at Havneafgiften, saasnart ske kan, skulde helt ophæves. De Anlæg, som hidtil ere foretagne, har Kjøbenhavns Havn foretaget for egen Regning, ud af sine egne Midler. Det er udelukkende Trafikken i Havnen, som har baaret de Anlæg, som hidtil ere foretagne, og det vilde da ogsaa være ganske rimeligt, at naar Havnen er naaet til at blive færdig med sine nye Anlæg, at Havneafgiften da blev fuldstændig ophævet, at denne Byrde paa Skibs-farten helt bortfaldt. Hvis det viser sig, at Frihavnen bliver rentabel, vil det forhåbentlig heller ikke være mange Aar efter dens Aabning, inden man kan sride til fuldstændig at ophæve Havneafgiften. I øvrigt har Udvalget givet Anvisning paa, at Havneafgiften ogsaa kan blive hævet straks efter Frihavns Aabning, for saa vidt Kjøbenhavns Kommune vil være villig til at bære en tilsvarende Part af Garantien for Laanet. Det har overhovedet i Udvalget været

gjort gældende, at det i og for sig vilde være rimeligt og billigt, om Kjøbenhavns Kommune hidtog til denne Sags Gennemførelse, efter som det dog maa antages, at det i første Række vil være Hovedstaden, som faar Gavn deraf. Det har man imidlertid ikke villet stille Forslag om for ikke at bringe nye store og indviklede Spørgsmaal paa Tapetet; men man henstiller, at for saa vidt Kjøbenhavns Kommune maatte være villig til at paatage sig en saadan Garant, at der da ikke bør være noget i Vejen for, at Havneafgiften kan blive hævet straks. — Den Afgift, som bliver tilbage, er, som jeg sagde før, 30 Ore pr. udløst Register-ton. Man foreslaar altsaa at hæve fuldstændig den Afgift, som hidtil har været erlagt af indenrigsk Fart, man foreslaar at hæve fuldstændig Afgiften for Udgaaende i udenrigsk Fart; man foreslaar at hæve Afgiften fuldstændig for Omladningsgods, hvorved forstaas Gods, der kommer ind fra Udlandet og omlooses eller overlooses fra Skib til Skib for atter direkte at udføres til Udlandet. Tilbage bliver da kun Afgiften i udenrigsk Fart for indgaaende Skibe. Medens denne hidtil har udgjort 42 Ore pr. Register-ton, vil den fremtidig kun komme til at udgøre 30 Ore pr. Register-ton. Jeg maa gøre opmærksom paa i denne Sammenhæng, at efter Betæntningens Afgivelse er der blevet fremført den Indvending, at Udtrykket „en udløst Register-ton“ skulde være sproglig utorrett og i og for sig meningsløst. Det tør jeg ikke absolut bestride; men det er i hvert Fald et Udtryk, der svarer til det, som findes i den nuværende Lov af 1864 angaaende Havneafgiften, hvori der tales om „udløst Læst“, hvorved efter Sammenhængen er at forstaa Commercialæst som Maal. Meningen er selvfølgelig den, at et Skib, som indkommer fuldt lastet, og som løser hele sin Ladning i Havnen, skal svare 30 Ore for sin samlede maalte Drægtighed, altsaa af hele sin Tonnage; hvis det derimod kun løser en Part af sin Ladning, skal det betale Afgift i Forhold hertil, altsaa efter en Skala, der angiver, hvor meget af hver Varesort der svarer til 1 Register-ton. Jeg tror ikke, at dette Udtryk kan lede til Misforstaelse. Selv om det i sproglig Henseende maaste ikke er fuldt korrekt, synes det mig ikke at mangle noget i Udeltighed; det forekommer mig i al sin Korthed tilstrækkelig klart at betegne det, man har haft til Hensigt at sige. — For Frihavns Vedkommende foreslaar Udvalget, at Havneafgiften erlægges paa en noget anden Maade end i den anden Havn. Man har nemlig ønsket, at Transit-handelen saa vidt muligt skulde være fuldstændig ubelastet i Frihavnen, og man fore-